TEKST I Adam Mickiewicz, *Burza*

Zdarto żagle, ster prysnął, ryk wód, szum zawiei, Głosy trwożnej gromady, pomp złowieszcze jęki, Ostatnie liny majtkom wyrwały się z ręki, Słońce krwawo zachodzi, z nim reszta nadziei.

Wicher z tryumfem zawył, a na mokre góry Wznoszące się piętrami z morskiego odmętu Wstąpił genijusz śmierci i szedł do okrętu, Jak żołnierz szturmujący w połamane mury.

Ci leżą na pół martwi, ów załamał dłonie, Ten w objęcia przyjaciół żegnając się pada, Ci modlą się przed śmiercią, aby śmierć odegnać.

Jeden podróżny siedział w milczeniu na stronie I pomyślił: szczęśliwy, kto siły postrada, Albo modlić się umie, lub ma z kim się żegnać.

A. Mickiewicz, Burza, [w:] tegoż, Wiersze, Warszawa 1992.

Zadanie 1. (0–2) Wskaż w tekście Adama Mickiewicza obrazy poetyckie o charakterze przenośnym i realistycznym. Opisz je i wyjaśnij ich funkcje. Odpowiedź zapisz w tabeli.

	opis	funkcja
metaforyczny obraz poetycki		
realistyczny obraz poetycki		

Zadanie 2. (0–1)

Dokończ zdanie. Wskaż wybraną odpowiedź spośród podanych.

Podróżny jest bohaterem romantycznym, o czym świadczy jego

A. wyobcowanie.

B. rezygnacja.

C. opanowanie.

Zadanie 3. (0–1)

Uzupełnij zdanie. Wybierz odpowiedź A. lub B. oraz C. lub D.

W ostatniej strofie wiersza zawarte jest przesłanie, wyrażone za pomocą A. / B., mówiące o tym, że w obliczu śmierci najbardziej bolesna jest świadomość C. / D.

A. paradoksu

C. samotności.

B. eufemizmu

D. grzechów.

Zadanie 4. (0–3)

W opracowaniu *Historia literatury polskiej* Czesław Miłosz opisał cechy cyklu, z którego pochodzą oba utwory.

Sonety krymskie można uważać za symboliczne przedstawienie uczuć poety za pośrednictwem odpowiednich krajobrazów. Posługuje się on tu dwoma podstawowymi symbolami: morzem – jako obszarem życia, przestrzenią, podróżą do nieznanego przeznaczenia, burzami namiętności; i górą – jako miejscem wznoszącym się ponad codzienną krzątaninę śmiertelników, jako wyniesienie i uniesienie. Przez nawiązania do poezji islamskiej wprowadza do Sonetów krymskich lokalny, orientalny koloryt, a używanie licznych słów arabskich, nie dających się znaleźć w polskich słownikach, wywoływało furię warszawskich klasyków. Sonety krymskie, podobnie jak wiersze napisane później w Rzymie i Lozannie, słusznie umieszcza się między najwyższymi osiągnięciami liryki polskiej.

Na podstawie: Cz. Miłosz, *Historia literatury polskiej do roku 1939*, przeł. M. Tarnowska, Kraków 1995.

Na podstawie fragmentu zapisz trzy stwierdzenia na temat cyklu *Sonety krymskie*, które mogłyby stanowić streszczenie tekstu. Nie cytuj opracowania! Stwierdzenia zilustruj przykładami z wierszy – jeśli to konieczne, odwołaj się do znajomości całego cyklu.

Konkurs polonistyczny – szkoła podstawowa. 2018/2019. Etap szkolny

Stwierdzenie 1:			
Przykład:			
Stwierdzenie 2:	 	 	
Przykład:			
Stwierdzenie 3:			
Przykład:			
	 	 	 • • •

TEKST II Adam Mickiewicz, *Pan Tadeusz* (fragm.)

Rówienniki litewskich wielkich kniaziów, drzewa Białowieży, Świtezi, Ponar, Kuszelewa! Których cień spadał niegdyś na koronne głowy Groźnego Witenesa, wielkiego Mindowy I Giedymina, kiedy na Ponarskiej górze, Przy ognisku myśliwskiem, na niedźwiedziej skórze Leżał, słuchając pieśni mądrego Lizdejki, A Wiliji widokiem i szumem Wilejki Ukołysany, marzył o wilku żelaznym; I zbudzony, za bogów rozkazem wyraźnym Zbudował miasto Wilno, które w lasach siedzi Jak wilk pośrodku żubrów, dzików i niedźwiedzi. Z tego to miasta Wilna, jak z rzymskiej wilczycy, Wyszedł Kiejstut i Olgierd, i Olgierdowicy, Równie myśliwi wielcy jak sławni rycerze, Czyli wroga ścigali, czyli dzikie źwierze. Sen myśliwski nam odkrył tajnie przyszłych czasów, Że Litwie trzeba zawsze żelaza i lasów. [...]

Pomniki nasze! ileż co rok was pożera Kupiecka lub rządowa, moskiewska siekiera! Nie zostawia przytułku ni leśnym śpiewakom, Ni wieszczom, którym cień wasz tak miły jak ptakom. Wszak lipa czarnolaska, na głos Jana czuła, Tyle rymów natchnęła! Wszak ów dąb gaduła Kozackiemu wieszczowi tyle cudów śpiewa!

Ja ileż wam winienem, o domowe drzewa! Błahy strzelec, uchodząc szyderstw towarzyszy Za chybiona źwierzyne, ileż w waszej ciszy Upolowałem dumań, gdy w dzikim ostępie Zapomniawszy o łowach usiadłem na kępie, A koło mnie srebrzył się tu mech siwobrody, Zlany granatem czarnej zgniecionej jagody, A tam się czerwieniły wrzosiste pagórki, Strojne w brusznice jakby w koralów paciorki. Wokoło była ciemność; gałęzie u góry Wisiały jak zielone, gęste, niskie chmury; Wicher kędyś nad sklepem szalał nieruchomym, Jekiem, szumami, wyciem, łoskotami, gromem: Dziwny, odurzający hałas! Mnie się zdało, Że tam nad głowa morze wiszace szalało. Na dole jak ruiny miast: tu wywrot debu Wysterka z ziemi na kształt ogromnego zrębu; Na nim oparte, jak ścian i kolumn obłamy: Tam gałęziste kłody, tu wpół zgniłe tramy, Ogrodzone parkanem traw. W środek tarasu Zajrzeć straszno, tam siedzą gospodarze lasu: Dziki, niedźwiedzie, wilki; u wrót leżą kości Na pół zgryzione jakichś nieostrożnych gości. Czasem wymkną się w górę przez trawy zielenie, Jakby dwa wodotryski, dwa rogi jelenie I mignie między drzewa źwierz żółtawym pasem, Jak promień, kiedy wpadłszy gaśnie między lasem.

A. Mickiewicz, Pan Tadeusz, Warszawa 1998.

Zadanie 5. (0–2)	
a) Uzupełnij zdanie. Wybierz odpov	viedź A. lub B. oraz C. lub D.
Narrator wyraził swój zachwyt rod się do drzew za pomocą C./D.	zimymi lasami za pomocą zdań A./B., w których zwraca
A. wykrzyknikowych	C. inwokacji.
B. pytających	D. apostrofy.
	przytoczone przez narratora wydarzenia legendarne.
Zadanie 6. (0–2)	
Wypowiedź narratora można od wykonując podane poniżej polec	dczytać jako wypowiedź perswazyjną. Przeanalizuj ją enia.
a) Zrekonstruuj tok jego wywod	u. Zapisz tezę, argument i przykład.
Teza:	
Argument:	
Przykład 1.:	
b) Podaj nazwę i przykład środk jego funkcję.	a retorycznego wykorzystanego w wypowiedzi i objaśnij
Nazwa środka retorycznego:	
Przykład:	
Funkcja:	
Zadanie 7. (0–1) Dokończ zdanie, wybierając odpo	owiedź spośród podanych.
	nia <u>Błahy</u> strzelec, uchodząc szyderstw towarzyszy / Za wyraz można zastąpić przymiotnikiem

A. kiepski. B. śmieszny.

C. niebanalny.

D. nieroztropny.

Zadanie 8. (0–2) Odwołując się do całości <i>Pana Tadeusza</i> Adama Mickiewicza i utworu Fr Chopina <i>Mazurek E-dur</i> , odpowiedz, czy uważasz, że obaj twórcy w podobny wykorzystali polską tradycję w swoich utworach. Uzasadnij odpowiedź.	-	-
		• • • •
		••••
TEKST III		
Jan Kasprowicz, Wiatr gnie sieroce smreki		
Wiatr gnie sieroce smreki, W okna mi deszczem siecze; Cicho się moja dusza Po mgławych drogach wlecze.		
Ku turniom płynie krzesanym, Ku ścieżkom nad przepaściami, Gdzie widmo bożych tajemnic Zmaga się w szumach z nami.		
Ku wirchom dąży strzelistym, Spowitym w słoneczne złota, Gdzie o bezbrzeżnych przestrzeniach, Samotna śni tęsknota.		
Wiatr gnie sieroce smreki, Mgławica deszczem prószy Hej góry! zaklęte góry! Tęsknico mojej duszy!		
https://pl.wikisource.org/wiki/Wiatr_gnie_sierzadanie 9. (0–1) Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwość poniższywe.		
Osoba mówiąca w wierszu ujawnia się bezpośrednio.	P	F
Pojawiające się w wierszu powtórzenia opisują osobę mówiącą.	P	F

Zadanie 10. (0–3)

Uzupełnij poniższą notatkę informacjami na temat wiersza Jana Kasprowicza.

W	wierszu	Jana	Kasprowicza	Wiatr	gnie	sieroce	smreki	!	zawarto	poetycl	ci opis
tat	rzańskiego	krajo	obrazu. Przykła	idem za	stosov	wanych	w tekści	e śro	dków o	brazowa	nia jest
epi	itet opisuja	ący gó	rskie szczyty:								•••••
							Uczucia	oso	by mów	iącej wy	yrażone
zos	stały za po	mocą	uosobienia:	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •							
Ko	ncząca wi	iersz a	postrofa wyraż	a stosune	ek oso	oby mów	iącej do	gór, l	który mo	żna opis	ać jako

TEKST IV Claude Monet, *Japoński mostek w Giverny*

C. Monet, *Japoński mostek w Giverny*, Art. Institute Chicago https://pl.wikipedia.org/wiki/Claude_Monet#/media/File:1900_C.Monet_Japonski_mostek_w_Giverny..jpg

Zadanie 11. (0–3)

Wyobraź	sobie,	żе	przygotowujesz	wystawę	muzealną,	na	której	szczególnym
wydarzeni	iem jest	wys	stawienie obrazu	Claude'a	Moneta Jap	ońsk	i moste	ek w Giverny.
Napisz za	proszeni	e n	a otwarcie wysta	wy, w któ	rym zachęci	sz d	o obejrz	zenia obrazu.
W swoim	zaprosze	niu	wykorzystaj co na	ajmniej trz	zy pojęcia z r	amk	i.	

	olej pejzaż plama barwna impresjonizm
	ZAPROSZENIE
/	
	/

TEKST V Ryszard Kapuściński, *Heban* (fragm.)

Już na schodkach samolotu spotyka nas inna nowość: zapach tropiku. Nowość? Ależ to przecież woń, która wypełniała sklepik pana Kanzmana "Towary kolonialne i inne" przy ulicy Pereca w Pińsku. Migdały, goździki, daktyle, kakao. Wanilia, liście laurowe; pomarańcze i banany na sztuki, kardamon i szafran na wagę. A Drohobycz? Wnętrza sklepów cynamonowych Schulza⁷? Przecież ich "słabo oświetlone, ciemne i uroczyste wnętrza pachniały głębokim zapachem farb, laku, kadzidła, aromatem dalekich krajów i rzadkich materiałów"! Jednak zapach tropiku jest trochę inny. Szybko odczujemy jego ciężar, jego lepką materialność. Ten zapach zaraz uświadomi nam, że jesteśmy w tym punkcie ziemi, w którym wybujała i niestrudzona biologia nieustannie pracuje, rodzi, krzewi się i kwitnie, a jednocześnie choruje, rozkłada się, próchnieje i gnije.

Jest to zapach rozgrzanego ciała i suszących się ryb, psującego się mięsa i pieczonej kassawy, świeżych kwiatów i kisnących wodorostów, słowem wszystkiego, co jednocześnie przyjemne drażniące, co przyciąga i odpycha, wabi lub budzi odrazę. Zapach ten będzie dobiegał do nas z pobliskich gajów palmowych, wydobywał się z rozpalonej ziemi, unosił nad stęchłymi rynsztokami miasta. Nie opuści nas, jest częścią tropiku.

I wreszcie odkrycie najważniejsze – ludzie. Tutejsi, miejscowi. Jakże pasują do tego krajobrazu, światła, zapachu. Jak tworzą jedność. Jak człowiek i krajobraz są nierozerwalną, uzupełniającą się, harmonijną wspólnotą, tożsamością. Jak każda rasa jest osadzona w swoim pejzażu, w swoim klimacie! My kształtujemy nasz krajobraz, a on formuje rysy naszych twarzy. Biały człowiek jest wśród tych palm, lian, w tym buszu i dżungli jakimś dziwacznym i nieprzystającym wtrętem. Blady, słaby, spocona koszula, sklejone włosy, ciągle męczy go pragnienie, uczucie bezsiły, chandra. Ciągle boi się, boi się moskitów, ameby, skorpionów, węży –wszystko, co się porusza, napełnia go lękiem, przerażeniem, paniką.

Miejscowi – przeciwnie: ze swoją siłą, wdziękiem i wytrzymałością poruszają się naturalnie, swobodnie, w tempie ustalonym przez klimat i tradycję, w tempie nieco spowolniałym, niespiesznym, bo przecież w życiu i tak nie da się wszystkiego osiągnąć, bo cóż by pozostało dla innych?

R. Kapuściński, Heban, Warszawa 1999.

Zadanie 12. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwe lub F – jeśli jest fałszywe.

W tekście nowe wrażenia zestawione są z doświadczeniami z przeszłości.		F	
Cytat z opowiadania Brunona Schulza podkreśla, że narrator nie przez	ył P	F	
zaskoczenia.	•	1	

Zadanie 13. (0–2)

Wskaż w tekście dwa zagadnienia, które zostały ze sobą zestawione na zasadzie kontrastu. Uzupełnij tabelę.

	Co zostało zestawione?	Na czym polega kontrast?
Zestawienie 1.		
Zestawienie 2.		

⁷ Bruno Schulz – (1892-1942) polski prozaik żydowskiego pochodzenia, grafik, malarz, rysownik i krytyk literacki pochodzący z Drohobycza. Autor zbioru opowiadań *Sklepy cynamonowe*.

	danie 14. (0–2) cytuj z tekstu fragmenty potwierdzające poniższe stwierdzenia dotyczące teks	tu.
a) A	Narrator podkreśla swoje niedopasowanie do otaczającego krajobrazu.	
	V pełnym ekspresji, ukształtowanym retorycznie zdaniu narrator opisuje filozofię c ia mieszkańców tropików, która różni się od europejskiej.	lobrego
•••••		
•••••		••••
•••••		•
Zad	danie 15. (0–2)	
	konaj analizy zdania zamieszczonego poniżej. Podaj liczbę zdań składowyc wdziwość podanych zdań – zaznacz P obok zdania prawdziwego.	h. Oceń
i nie	zapach zaraz uświadomi nam, że jesteśmy w tym punkcie ziemi, w którym estrudzona biologia nieustannie pracuje, rodzi, krzewi się i kwitnie, a jednocześnie kłada się, próchnieje i gnije.	• •
a) L	Liczba zdań składowych:	
b)		
1.	Zdanie 2. jest podrzędne podmiotowe w stosunku do zdania 1.	P
2.	Zdanie 3. jest podrzędne przydawkowe do zdania 2.	P
3.	Zdanie 3. i 4. są współrzędnie złożone przeciwstawne.	P
	danie 16. (0–2) zwij typy przytoczonych imiesłowów.	
kisn	nących	
psuj	jącego się	
niep	przystającym	
piec	czonej	
osad	dzona	

Zadanie 17. (0-20 p.)

Przeczytaj zamieszczony cytat. Sformułuj swoje stanowisko wobec myśli wyrażonej w nim i napisz rozprawkę, w której dowiedziesz jego słuszności. W swojej pracy odwołaj się do co najmniej trzech tekstów kultury zamieszczonych w programie konkursu.

[] malarze są filozofami i poetami, [] bez rozmyślań i malowania nie ma p	ooety. Giordano Bruno